

Delavska enotnost

Časopis slovenskih delavcev

Ljubljana, 11. julija 1996 ☆ številka 32 ☆ letnik 55 ☆ odgovorni urednik: Ciril Brajer

Zakon zoper morilsko snov

Stran 7
Stran 6

Ker je beneficirana delovna doba boniteta zavarovancev, je Gregor Miklič uspel s predlogom odločilnega veta na zakon o njeni obdavčitvi. Na ponovnem glasovanju državni zbor sporne obdavčitve ni potrdil.

Tudi šesto leto po osamosvojitvi so Črnjani pod Najevsko lipo na Ludranskem vrhu organizirali družabno prireditev, na katero pa je prišlo le nekaj znanih Slovencev na čelu s predsednikom države. Gostitelji so tudi letos prikazali stehvanje; v družabnih igrah: hoji na hoduljah, vlečenju vrvi in žaganju »plohov« so goste krepko prekosili. (Slika: S. B.)

PO ČEM SMO ČEZ POLETJE

Objavljamo izhodiščne plače za dejavnosti trgovine, kmetijstva in živilske industrije, komunalnega in stanovanjskega gospodarstva ter gostinstva in turizma za obdobje julij-september 96

Kompromis v Mercatorju

Je bila zaostritev (ne)potrebna?

Krik po ukrepih

»Razmere na slovenskem medijskem prizorišču so kritične,« v sporočilu za javnost opozarja predsednik DNS Marjan Sedmak, zato vladi in parlamentarnim strankam predlaga, naj po hitrem postopku pošljejo v parlament zakon o pravicah javnosti

Sindikalni zaupnik

OPOZORILO DELODAJALCEM

S podpisom socialnega sporazuma za letošnje leto so se partnerji dogovorili, da bodo kolektivne pogodbe dejavnosti temelj plačne politike. Pobude nekaterih sindikatov za izboljšanje vsebine pogodb so vseeno naletele na gluha ušesa partnerjev iz splošnih združenj in sekcij delodajalcev. Pravijo, da se nimajo kaj pogajati, saj je socialni sporazum določil prav vse. Kolektivne pogodbe dejavnosti niso potrebne le zaradi izhodiščnih plač, ampak zaradi ureditve delovnopravne položaja zaposlenih.

Na takšno neustrezno obnašanje delodajalskih in zborničnih organizacij opozarjajo sindikati: KNG, delavcev komunalne in stanovanjske dejavnosti, delavcev v gostinstvu in turizmu, lesarstva, gradbenih delavcev, kmetijstva in živilske industrije, trgovine, tekstilne in usnjarskopredelovalne industrije in prometa in zvez. Kot smo obveščeni, bo Brane Mišič s temi ugotovitvami seznanil najvišje predstavnike delodajalcev in zborničnega sistema. Obveščen bo tudi ekonomsko-socialni svet. F. K.

S prvim julijem je začel veljati zakon o izvajanju socialnega sporazuma in hkrati zakon o davku na izplačane plače in spremembe zakona o prispevkih za socialno varnost. Vsi trije so objavljeni v 34. številki Uradnega lista. Zakone je seveda treba tudi izvajati, zato morajo sindikalisti njihovo vsebino poznati.

Vse kolektivne pogodbe dejavnosti in podjetij veljajo še naprej. Delodajalci so dolžni spoštovati v teh pogodbah določeno višino izhodiščnih plač, povečanih za vse dodatke. Spoštovati morajo tudi plačilni dan. Odgovornim v podjetjih, ki vsega tega ne bodo spoštovali, preti kazen 50.000 tolarjev, pravnim osebam pa celo 300.000.

Enaka kazen je določena tudi za tiste, ki bi zaposlenim izplačevali manj od minimalne plače, to je 53.500 tolarjev.

ESKALACIJO JE TREBA UPOŠTEVATI ŽE TA MESEC

Regres za letni dopust znaša 102.000 tolarjev, izplačati ga je treba do konca julija, in to le v gotovini, ne pa v bonih ali čem podobnem.

Novost je ločeno izkazovanje plač po individualnih pogodbah, ki zato ne bodo več meglile višine plač po kolektivnih pogodbah. Tudi za nespoštovanje višine in načina izplačila regresa in ločenega izkazovanje plač je zagrožena enako visoka kazen kot za nespoštovanje kolektivnih pogodb.

Delavci in njihovi sindikalni zaupniki so pridobili pravico nadzora izračunane plače vsakega posameznega delavca. Če ugotovijo, da se je delodajalec zmotil, je le-ta dolžan napako odpraviti najkasneje pri prvem naslednjem obračunu.

Z rastjo življenjskih stroškov se plače usklajujejo (eskalacija) po vsakem trimesečju, torej julija, oktobra in januarja. Plače se morajo povečati za 85 odstotkov rasti življenjskih stroškov, manjših od 8,8 odstotka, rast nad tem odstotkom pa se upošteva v celoti. Eskalacija se uporablja tako za izhodiščne plače po tarifnih in plačilnih razredih v kolektivnih pogodbah dejavnosti ali podjetij kot za z zakonom določeno višino minimalne plače.

Brane Mišič

PLAČE '96

PLAČE '96

PLAČE '96

PLAČE '96

PLAČE '96

PLAČE '96

PLAČE '96

PLAČE '96

PLAČE '96

PLAČE '96

PLAČE '96

PLAČE '96

PLAČE '96

Socialni sporazum in komentar Braneta Mišiča, člana predsedstva ZSSS, bo skupaj z nekaterimi prilogami objavljen v brošuri Plače 96, ki bo pri ČZP Enotnost izšla že prihodnji teden.

Sreda, 14⁰⁰

ZAKAJ HOČEJO PODRŽAVITI SINDIKALNO PREMOŽENJE

Iz magnetograma državnega zbora povzemamo nekaj političnih in tudi osebnih misli poslancev o predlogu zakona o skupnem upravljanju sindikalnega premoženja. Predstavljamo le argumente, ki lahko privedejo do »podržavljenja premoženja«, nastalega iz članarine, ne pa iz državnega denarja. Sklepi državnega zbora kažejo, da bo zakon lahko sprejet še v tem mandatu, seveda če bodo predlagatelji pripravili kriterije za delitev in tudi njeno izvedbo. Če sklepe prav razumemo, državni zbor računa na kooperativnost sindikatov, čeprav ne posega le v njihove medsebojne odnose, ampak tudi v materialno podlago njihovega dela. Kako gre to skupaj, naj ocenijo tisti, ki bi z zakonom pravzaprav radi, da bi KNSS-Neodvisnost postala »enakopravna in enako močna« kot drugi sindikati. Z izjemo te nove sindikalne centrale so drugi sindikati obdržali premoženje, ki so ga imeli že v prejšnjem sistemu. Brez vsega je le z Demosovo politično voljo spočeti novi sistem.

Jože Pučnik, SDS, predlagatelj:

Imamo enosindikalni sistem

Največji sindikat, direktni naslednik prejšnjega, uporablja premoženje, ki ne pripada samo njemu. Tu je motiv, zakaj se delitev ni uredila z dogovarjanjem. Ker je dogovarjanje mogoče zavlačevati več let, smo socialdemokrati prišli do zaključka, da je poklican državni zbor. Prejšnji sindikati so bili državni, imeli so monopolni položaj, premoženje je bilo prilaščeno, to je bilo na robu zakonitosti, če ne že nezakonito. Vprašanje dediščine iz prejšnjega režima je treba rešiti, da lahko zaživi sindikalno gibanje v smislu pluralnih, pravih sindikatov.

Lastnina ni bila nikdar lastnina tega sindikata, ampak je bila vedno državna ali družbena. Dokler imamo organizacijsko in materialno premočene ene sindikate, je tako, kot bi imeli enopartijski sistem. Zaradi nepravičnega prilaščanja lastnine nekdanjih komunističnih sindikatov, imamo v bistvu enosindikalni sistem.

Svobodni sindikati so leta 1990 in 1991 organizirali štrajke v korist svojih direktorjev. Tu okoli parlamenta so takrat vozili avtobusi, kjer so sindikati protestirali za svoje politične cilje. Sindikati so takrat podpirali Združeno listo in nekatere druge postkomunistične sile.

Šele zdaj prihaja do evropeizacije sindikalnega gibanja v Sloveniji. Pretesna povezava med nasledniki Zveze sindikatov Slovenije in Združeno listo ovira evropeizacijo in normalizacijo sindikalnega gibanja.

Metka Karner Lukač, SLS:

Neenakopravnost na kvadrat

Člani novih sindikatov niso bili v enakopravnem položaju, prostore so morali najemati ali delati v zasebnih pisarnah. Člani novih sindikatov niso imeli niti

možnosti rekreiranja in uporabe počitniških objektov. Položaj novih sindikatov je torej dvakrat neenakopraven.

Vitodrag Pukl, SDS:

Svobodni sindikat ne more reprezentirati nas delojemalcev

Med tranzicijo je sindikat, ki je bil prej uradni, prevzel večino članstva in se lahko z njim izkazuje. Ta sindikat je po sili razmer začel zastopati interese vodstvenih struktur v podjetjih in dejansko prisilil večino delavcev, da so se vanj včlanili. Če bi se hoteli včlaniti v kateri drug sindikat, bi imeli negativne posledice, ki bi se kazale v tem, da bi dobili knjižico ali postali tehnološki presežek. Svobodni sindikat ni tisti, ki bi reprezentiral nas delojemalce.

Ivan Verzolak, SND:

Ker nas je Svobodni zrevoltiral, smo ustanovili Neodvisni sindikat

Leta 1990 smo dobili od bivšega sindikata zahtevo, da se moramo izreči, ali pristopamo k Svobodnemu sindikatu; če pa ne, pa zakaj ne. To nas je takrat toliko zrevoltiralo, da smo takoj začeli ustanoviti Neodvisni sindikat. Delavci in mojstri so se pritoževali,

da so nanje pritiskali, naj vstopijo v Svobodni sindikat, sicer bodo dobili slabše plačano delovno mesto.

Alojzij Metelko, SLS:

Sindikat je odločal tudi o kreditih

Imel sem vodilni položaj v kmetijski zadrugi. Če ne bi bil član tistega sindikata, te funkcije ne bi mogel opravljati. Ker sem bil vodilni, sem ob reelekciji potreboval sindikalno soglasje. Sindikat je odločal tudi o tem, kdo bo dobil kredit.

Leta in leta je bilo treba plačevati en odstotek od osebnega dohodka. To da si hoče ta sindikat vse prilastiti, bi primerjal z Jugoslavijo, ki hoče postati pravni naslednik prejšnje države in si vse prilastiti.

Jožef Kopše, SPS:

Diskriminacija tudi pri ozimnici

Do leta 1968 smo bili vsi zaposleni obvezno člani sindikata, kasneje je bilo to formalno prostovoljno. Od 300 zaposlenih v Athosmu le trije niso bili v sindikatu.

Kadarkoli je bila ozimnica, so rekli, ti nimaš pravice, nisi član sindikata. Podobno je bilo na športnih igrah in kulturnih večerih.

Miroslav Geržina, SKD:

Če bo premoženje razdeljeno, bodo sindikati enako močni

Mislím, da se sindikati ne morejo sporazumeti, ker je denar v eni roki in z njim se da narediti marsikaj: časopis, oglasi, pomoč ljudem v stiski. Združena lista, ki ima vpliv na Zvezo svobodnih sindikatov, bi jim morala povedati, naj se dogovorijo, naj razdelijo, kot je treba. Če se izenačijo materialni pogoji, se bo izenačilo tudi delovanje, moč, vpliv. Poznam ljudi, ki bodo potem šli proč od Svobodnih sindikatov. Zdjaj ne morejo, ker so tam boljši pogoji.

Priljavil: F. K.

SOCIALDEMOKRATI NAJ SINDIKATE PUSTIJO SINDIKATOM

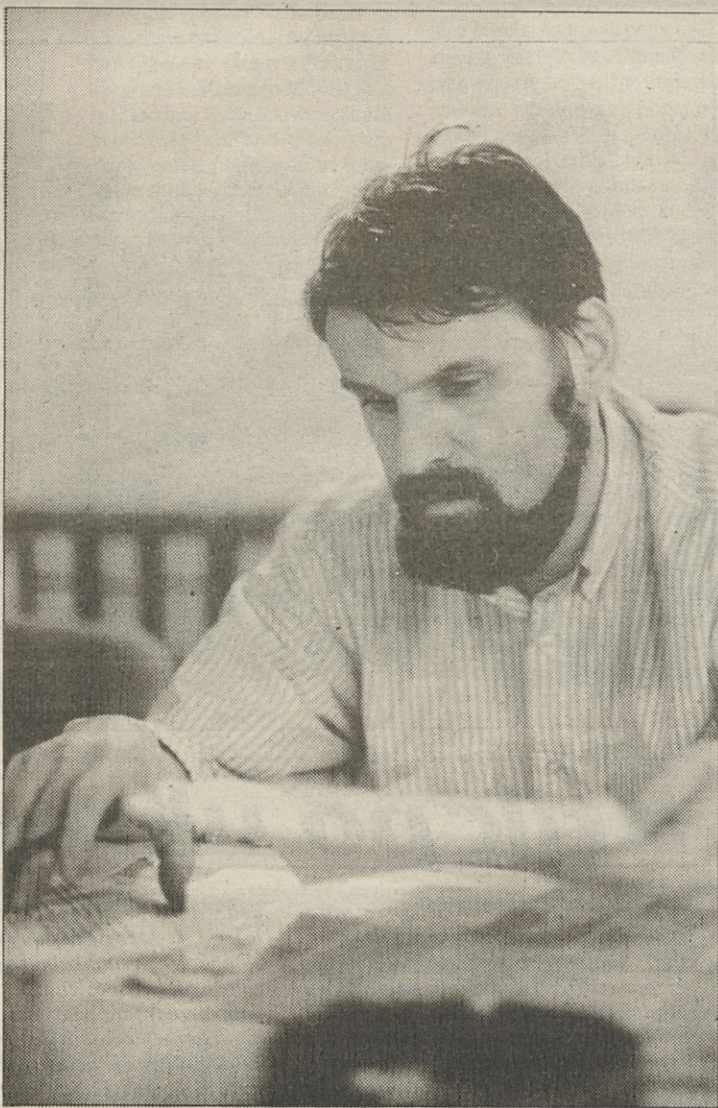
1. Obžalujem, da so posameznim poslancem podtaknili kukavičje jajce – kup neresnic – in prepričan sem, da bi ob pravem in resničnem informiranju gotovo odločili bolj v duhu Evrope, ko so. Ne morem namreč razumeti, da izobraženi poslanci toležejo kar počez. Tega od ljudstva izvoljeni poslanci ne smejo, sploh pa ne tega, da jim je več za preteklost kot za prihodnost. Sam pa ne bi bil rad v koži nekaterih poslancev, ki s preteklostjo nikakor ne morejo pospraviti in si reči: raje boleč konec kot bolečina brez konca.

Po svoje mi je teh ljudi celo žal. Saj ne more biti lepega jutra, lepega dne in še manj noči, če te noč in dan spremlja mora preteklosti.

2. To, da z lastnino bivše Zveze sindikatov Slovenije razpolagamo oziroma jo upravljamo samo Svobodni sindikati Slovenije, ne drži. Del te lastnine in še nekaterih imajo tako Konfederacija sindikatov 90, PERGAM, Svet kranjskih sindikatov in še kdo, da ne bi preveč našteval. No, in če sem malo zloben, so si od leta 1990 pa do danes, nekateri sindikati, ki niso člani ZSSS, iz sindikalne članarine kupili kar precej novega premoženja. Da so to lahko storili, so imeli podlago v članstvu in denarju.

3. Prav smešne pa so trditve, da smo v času Demosove vladavine Svobodni sindikati Slovenije delavstvo prisiljevali, da se je vključevalo v Svobodne sindikate Slovenije. Nasprotno, sam mislim, da so v tistih časih morali zbrati kar precej poguma, da so ostali oziroma da so vstopili v Svobodne sindikate Slovenije, in sicer tako, da so individualno vstopili v naš sindikat, ne skupinsko, kot je to manira drugih oziroma nekaterih sindikatov. Še danes se spominjam stavka Demosovega veljaka: Če boste zbrali 50.000 članov Svobodnih sindikatov Slovenije, klobuk dol.

4. Ne vem, oziroma nisem prepričan, ali so poslanci proučili pisma in priporočila evropskih sindikalnih organizacij naslovljena na predsednika Državnega zbora in predsednika Vlade Republike Slovenije. Vsa ta pisma priporočajo, naj se sindikati dogovorimo in razdelimo ter statusopravno uredimo sindikalno premoženje. Ne pa na tak način, da najprej stranka in potem država uredi po svoji presoji, kaj komu gre in kaj komu ne gre. Sploh pa ne tako, da v to razdelitev poseže v času, ko so, vsaj po moji presoji, štiri sindikalne centrale dosegle precejšen napredek na razdelitvi in statusopravni ureditvi sindikalnega premoženja. Pogajanja so pravzaprav kljub vsem zadregam uspešno potekala, tako za razdelitev Dalmatinove 4 kot po območnih organizacijah. Treba pa je upoštevati, da imajo posamezni panožni sindikati, združeni v Zvezo svobodnih sindikatov Slovenije, precej več članstva kot posamezne sindikalne centrale, s katerimi se pogajamo. Po sedanjem predlogu delitve sindikalnega premoženja na Dalmatinovi 4 bi ZSSS v lasti obdržala tri nadstropja, prostore v preostalih dveh nadstropjih pa bi si porazdelili samostojni sindikati, ki imajo že sedaj sedež v zgradbi in po novem tudi KNSS, Konfederacija 90 in Pergam. Podobno velja za delitev počitniških zmožljivosti. Teh ni toliko, kot bi sklepali, seznam pa je bil pred leti objavljen v Poročevalcu Državnega zbora. Zato me

Rajko Lesjak zavrača večino argumentov poslancev

toliko bolj čudi, da pravzaprav vsi sklepajo, za kako veliko sindikalno premoženje gre oziroma za kako velik skriti sindikalni zaklad. Bojim se, da bodo na koncu vsi malo razočarani. Tudi to, da smo svobodni sindikati nekaj počitniških zmožljivosti prodali, je kukavičje jajce, nič ni prodano.

Rad bi poudaril še to, da smo Svobodni sindikati Slovenije od leta 1990 do danes vložili v to premoženje precej denarja. Še več, veliko ga bo potrebno še vložiti, ker gre tudi za stare in dotrajane zgradbe, za prostore, ki naravnost kličejo po adaptaciji. Sicer pa je, po moji presoji, lahko sporna tudi trditev, da je bila članarina sindikata družbena oziroma državna lastnina.

Ta je bila namreč trgana od plače delavca in je šla iz njegovega žepa. In iz tega denarja se je takrat ustvarilo sindikalno premoženje, država oziroma družba ni nič prispevala.

5.

Tistega o ozimnici ali svinjskih polovičkah, kot so temu nekoč pravili, o športnih igrah, rekreaciji, sindikalnih izletih in kulturnih večerih ter diskriminaciji, pa se mi ne zdi vredno komentirati, ker vleče rahlo na otročje oziroma smo to v Svobodnih sindikatih že zdavnaj vzeli in pozabili. To namreč kaže na to, da so razpravljalci ostali v nekem zgodovinskem času, ki je že davno za nami. Še bolj pa kaže na to, da ne poznajo poslanstva sindikata in njegove vloge.

6.

Proti komu in zakaj smo Svobodni sindikati Slovenije organizirali protestne shode in stavke, bi zelo na kratko želel nekaterim obuditi spomin. Splošno stavko 18. marca 1992 smo organizirali s popotnico "Stavkali bomo vsi, ki živimo od svojega dela in mislimo s svojo glavo", in sicer za ukinitve zakona o plačah in pravično ceno dela, zajamčeno plačo, ki omogoča preživetje, izpolnjevanje kolektivnih pogodb, nova delovna mesta, socialno varnost in stabilnost ter spoštovanje delavskih pravic in svobodčin. Protestni shod 27. avgusta 1991 oziroma izredna konferenca je bila organizirana zato, ker smo takrat nasprotovali, da bi samostojna in neodvisna Slovenija postala država bivših in novih bogatih lastnikov na račun obubožanih in brezpravnih delavcev. Nasprotovali smo taki prihodnosti, ki bi peljala v nepravico, krajo, brezposelnost in revščino. Zato smo, in proti temu in takim zakonom protestirali, in sicer proti zakonu o denacionalizaciji, zadržah in lastninskem preoblikovanju podjetij. Zahtevali smo takšen delež lastnine, kot ga je soustvaril delavec.

Desetega septembra 1991 smo Svobodni sindikati Slovenije na Trgu osvoboditve protestirali proti zakonu, ki je delavcem in delavkam pisal črno prihodnost. Takrat

smo javnosti sporočili: "Smo za lastninjenje in odpravo krivic, nočemo pa biti okradeni. Smo za tvorbo sožitja dela in kapitala, delavcev in kmetov, ne želimo pa ostati brez dela in hrane. Smo za tržnost in znanje, toda ne bomo se odrekli pravici do soupravljanja." To smo takrat povedali politikom v obraz.

Šestega novembra 1993 smo na ploščadi pred Metalko v Ljubljani protestirali zato, da bi oblastnikom in lastnikom pokazali, da nočemo takšne gospodarske in socialne politike, ki ukinja delovna mesta, delavce odpušča in ustvarja armado brezposelnih. Zahtevali smo takšno gospodarsko in socialno politiko, ki bo po meri delavk in delavcev. S podobno naravnostjo in zahtevami so stavkali in protestirali tudi sindikati dejavnosti, organizirani v Zvezo svobodnih sindikatov Slovenije.

Prav čudi me, da se po vsem tem lahko sociologi oziroma nekateri socialdemokrati zatečejo k trditvi, da smo takrat stavkali, protestirali in hodili okrog parlamenta zato, da bi ščitili direktorje in še koga. Nasprotno, z analizo stavk lahko dokažemo, koliko direktorjev je moralo odstopiti zaradi zahtev Svobodnih sindikatov Slovenije. Smešno je, češ da so takrat ti ljudje, ki so bili na protestnih shodih, podpirali nekatere druge postkomunistične sile. Še bolj smešno pa je, da danes ti socialni demokrati opozarjajo, sicer z veliko zamudo, na popolnoma podobne probleme in družbene pojave. Osebnost sicer vem, zakaj ta opozorila ravno sedaj in v tem času, na tak populističen način, vendar pustimo stranko pri miru, to pravico imajo, to je pač demokracija in parlamentarno življenje. Če poslanci sklenejo, da ne bo nedelje, je pač ni.

7.

O sindikalnem pluralizmu in tem kaj ima od tega delavec in kako ga lahko izkoriščata delodajalec in oblast, pa prepuščam sociologom in politologom in še komu. Sam imam o tem pač svoje mnenje. Zagotovo pa velja, da je tesna povezava med strankami ovira evropeizacijo in normalizacijo sindikalnega gibanja v Sloveniji. Še posebno v takih odnosih med stranko in sindikatom, kjer ima sindikalni lider domačo nalogo, da v sindikatu uveljavlja strankarsko politiko. Zato Socialdemokratski stranki Slovenije toplo priporočam, naj pusti sindikat sindikatom, brez kakršnih koli sindikalnih forumov oziroma sindikalnih SZDL-jev.

8.

Kljub vsej slikoviti razpravi o lastnini in še bolj o vsem drugem, kar nima nič skupnega z lastnino, verjamem, da si bodo nekateri poslanci še premislili in se ne bodo pustili ujeti v politične in pravne zanke tega zakona. Čeprav vem, da je poslancem dana oblast od ljudstva, bi nekaterim sporočil, da omikanost res ni edini način življenja, je pa edini, ki ga je vredno živeti.

Rajko Lesjak

ZAKON ZOPER MORILSKO SNOV

O nevarnih vplivih azbesta na zdravje ljudi in nujnosti omejitve njegove uporabe smo v Sloveniji začeli govoriti šele pred kratkim, ko so v javnost pricurljale informacije o visoki stopnji obolevnosti zaposlenih v Salonitu Anhovo za azbestozami in nekaterimi vrstami raka. Sanacijo nastalih razmer in takojšnje ukrepanje so najprej zahtevali svobodni sindikati, pred kratkim pa je skupina pramorskih poslancev vložila v parlamentarno proceduro predlog zakona o zagotavljanju sredstev za prestrukturiranje proizvodnje v poslovnem sistemu Salonit Anhovo. Zakon naj bi parlament sprejel po hitrem postopku.

Skupina petnajstih poslancev ljubljanskega območja pa je k temu zakonu pripravila več dopolnil, ki naj bi omogočila, da bi tudi Donit Tesniti d.o.o. do konca leta 1999 prenehal proizvajati izdelke, ki vsebujejo azbest. Tako naj bi azbest prenehala uporabljati oba proizvajalca tovrstnih izdelkov v naši državi.

Poslanci so se za dopolnitev omenjenega zakona dogovorili s predstavniki Donita. Omogočil naj bi prenehanje proizvodnje tesnil, ki vsebujejo azbest. Kar 20 odstotkov od potrebnih 15 milijonov mark za preusmeritev proizvodnje naj bi zagotovila tovarna sama, 20 odstotkov naj bi zagotovili iz proračuna,

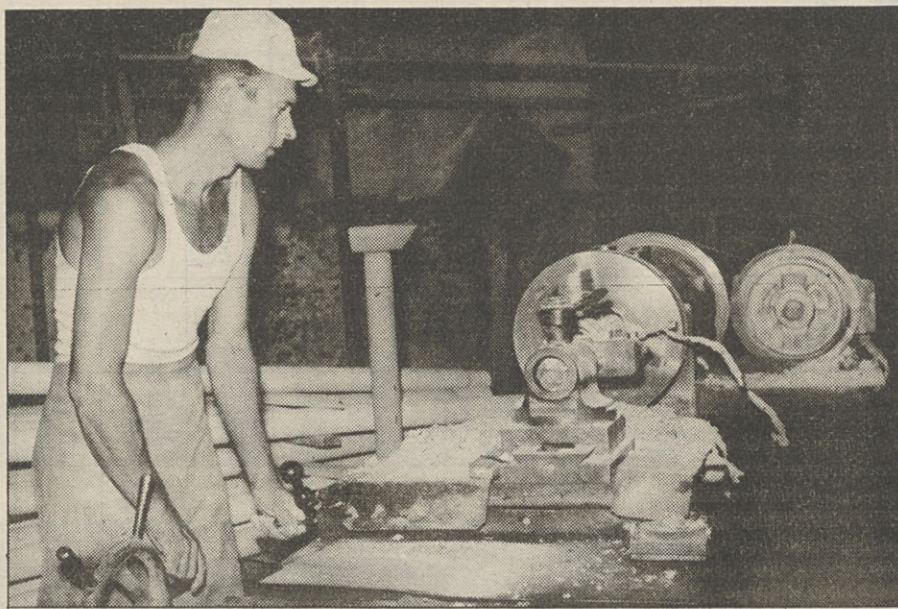
za preostalih 60 odstotkov pa bi Donit najel posojilo, vendar bi za to potreboval jamstvo države. Donit namreč nima toliko premoženja, da bi po bančnih kriterijih lahko garantiral za najetje posojila.

Azbest v izdelkih, denimo strešni kritini, izolacijskem materialu, vodovodnih in kanalizacijskih ceveh, je moč nadomestiti z manj škodljivimi snovmi. Pri proizvodnji visokotemperaturnih tesnil pa za azbest ni primerne nadomestila. Zato ljubljanski poslanci v svojih dopolnilih predvidevajo, da bi ob morebitni prepovedi proizvodnje in uporabe azbestnih izdelkov dovolili uvoz in uporabo visokotemperaturnih tesnil, vendar ob zelo strogih

pogojih. Za uvoz tovrstnih izdelkov bi morala dati soglasje tri ministrstva: za zdravstvo, za gospodarske dejavnosti, za okolje in prostor.

Po vzoru držav, ki so zakonsko že omejile uporabo in proizvodnjo az-

besta (Nemčija, Italija, Švica, Avstrija, Francija) naj bi tudi Slovenija postopoma nadomestila azbestne izdelke z manj škodljivimi materiali. Skupina poslancev ljubljanskega območja zato predlaga, naj bi vlada v šestih me-

Strajna obdelava azbestcementnih cevi v Salonitu Anhovo.

Po predlogu zakona o zagotavljanju sredstev za prestrukturiranje proizvodnje v poslovnem sistemu Salonit Anhovo naj bi država v letih 1997 in 1998 zagotovila sredstva v skupni višini 1,53 milijarde tolarjev za nakup tehnologije in opreme za proizvodnjo brezazbestnih izdelkov. Po tem zakonu bi država hkrati zagotovila sredstva za dokup pokojninske dobe delavcem, ki bodo pridobili pravico do pokojnine pod ugodnejšimi pogoji, in sicer v višini 1,77 milijarde tolarjev, ter sredstva za plačilo odškodnin delavcem, obolelim za poklicnimi boleznimi (azbestoza, pljučni rak). Skupaj naj bi država za Anhovo zagotovila sredstva v višini 3,3 milijarde tolarjev. Po predlaganem zakonu naj bi v poslovnem sistemu Anhovo prenehali proizvajati azbestcementne izdelke z letošnjim 20. decembrom. Država naj bi na račun sredstev, vloženih v prestrukturiranje proizvodnje in dokup delovne dobe, prodobila lastniški delež v poslovnem sistemu Anhovo.

S predlaganim zakonom in dopolnili ljubljanskih poslancev bi sistemsko rešili vprašanje omejevanje proizvodnje, uvoza in rabe azbesta v Sloveniji do leta 2000, pa tudi dlje.

Marija Frančeškin

PROGRAM ZA UVELJAVLJANJE ŽENSK

Pri Sindikatu kovinske in elektroindustrije Slovenije je te dni izšla posebna brošura »Program za uveljavljanje žensk«. Program je potekal v okviru Phare in Tacis za razvoj demokracije ter komisije za vprašanje žena pri SKEI. Brošura je nastala kot sad njihovega skupnega delovanja.

Glavni namen programa - trajal je leto dni, je pridobivanje znanj in sposobnosti, ki omogočajo uveljavljanje žensk in izražanje njihovih interesov na delovnem mestu in v njihovi sindikalni organizaciji. Zato pa morajo znati opredeliti svoje interese, aktivno sodelovati pri razpravah in odločanju v sindikatih oziroma na delovnem mestu. Končni cilj programa je oblikovanje takšnih odnosov v sindikatu in v družbi, ki bodo enakopravno upoštevali interese žensk in moških.

Brošura je namenjena predvsem ženskam - članicam sindikata SKEI. Nastala je na podlagi posebnega izobraževalnega seminarja za ženske, ki je pod okriljem Phare potekal v več stopnjah. Začel se je lani septembra, končal letos maja. Prvih dveh stopenj se je udeležilo več kot 20 žensk, članic SKEI.

Na seminarju, ki je bil namenjen teoretičnemu usposabljanju, so se udeležence seznanile z Evropsko skupnostjo, njenimi institucijami in zakonodajo in hkrati proučevale položaj žensk v zahodni Evropi in pri nas. Akcijski program za uveljavljanje žensk v sindikatu kovinske in elektroindustrije navaja kopico ukrepov, ki naj bi zago-

tovali enake možnosti obeh spolov pri zaposlovanju, nagrajevanju, ohranitvi delovnega mesta, združljivosti poklica in družine, udeležbi - participaciji v sindikatu.

Besedilo oglasa za novo delovno mesto se mora glasiti na on/ona, komisija za izbor mora imeti mešano sestavo (moški in ženske), uveljaviti bo treba pravila kvotnega sklepanja delovnih razmerij, je med drugim zapisano v akcijskem programu.

V podjetjih bi morali prav tako razvijati enake možnosti izobraževanja in razvoja kariere za oba spola. Kriteriji za napredovanje morajo biti zapisani in enako veljavni za oba spola, prav tako za plače. Delež žensk v posameznih organih mora biti enak njihovi procentualni zastopanosti med zaposlenimi v podjetju.

Za sindikalne aktiviste je še posebej zanimiv tisti del, ki govori o udeležbi žensk v sindikatu. Vsekakor bi morala biti v sindikalnih organih na vseh ravneh zastopanost žensk vsaj enotretjinska. Še posebej tam, kjer 70

odstotkov članstva sindikata sestavljajo ženske. Takšna sestava naj se doseže z zamenjavo članov ob naslednjih volitvah v sindikalne organe. Analizirati je treba dosežanje delo vseh predsednikov sindikata v panogi in ugotoviti, ali je mogoče njihovo »nedelo« ali njihov diskriminacijski odnos do žensk razlog za žensko nezaupanje v sindikat. Ženske v sindikatu si želijo več dodatnega izobraževanja prek seminarjev ali z obiski delavskih okolij, ki so sindikalno zelo dobro organizirane.

Ob izidu omenjene brošure ne smemo pozabiti, da bi se morale ženske iz Evropske unije enakopravnosti učiti od nas, ne pa mi od njih, saj smo bili v prejšnjem sistemu na tem področju daleč pred njimi. Le te prednosti ne smemo zdaj zapraviti.

M. F.

skei sindikat kovinske in elektroindustrije Slovenije

PROGRAM ZA UVELJAVLJANJE ŽENSK

This project is financed by the Phare and Tacis Democracy Programmes, a European Union initiative to help promote democratic societies in the countries of central and eastern Europe, and the New Independent States and Mongolia.

POLOVICA PRESEŽNIH DELAVCEV NA CESTI

V ljubljanski regiji, ki vključuje 19 nekdanjih občin, načrtujejo delodajalci za letos presežne delavce v 262 podjetjih in organizacijah. Od tega jih je 231 s področja gospodarstva in le 31 s področja negospodarstva. V posebni anketi republiškega zavoda za zaposlovanje so podjetja za letos napovedala 4.228 presežnih delavcev ali 35 odstotkov več kot lani.

Na vseh izobrazbenih stopnjah, razen na šesti (višja izobrazba), načrtujejo letos več presežnih delavcev kot lani. Med presežnimi delavci bo največ (36 odstotkov) nekvalificiranih, veliko jih bo tudi s srednjo izobrazbo.

Več kot 4.000 ali 98 odstotkov vseh presežnih delavcev so napovedala podjetja in organizacije s področja gospodarstva. Štiri petine presežnih delavcev prihaja s področja industrije in rudarstva, kar je približno 45 odstotkov več kot lani. Polovico presežnih delavcev bodo podjetja poslala najprej na čakanje, potem pa jih bodo odpustila. Približno tretjino odvečnih delavcev bodo preusposobili za druga dela, preostalih pa bodo dukupili delovno dobo in jim pomagali do samozaposlitve. Največ presežnih delavcev bo v Ljubljani, večje število pa tudi v Ribnici, Domžalah in Kamniku.

In kakšne so zaposlitvene možnosti? V ljubljanski regiji načrtujejo za letos 5.610 potreb po delavcih. Največje bo povpraševanje po raznih profilih kvalificiranih delavcev in tistih z višjo izobrazbo. Načrtovane

potrebe po delavcih pokrivajo le 13 odstotkov ocenjene ponudbe delovne sile. Gre za velika neskladja med ponudbo in povpraševanjem. Največja neskladja so pri nekvalificiranih delavcih in pri tistih s srednjo izobrazbo. Največja pa je usklajenost

na sedmi, to je na visoki stopnji izobrazbe.

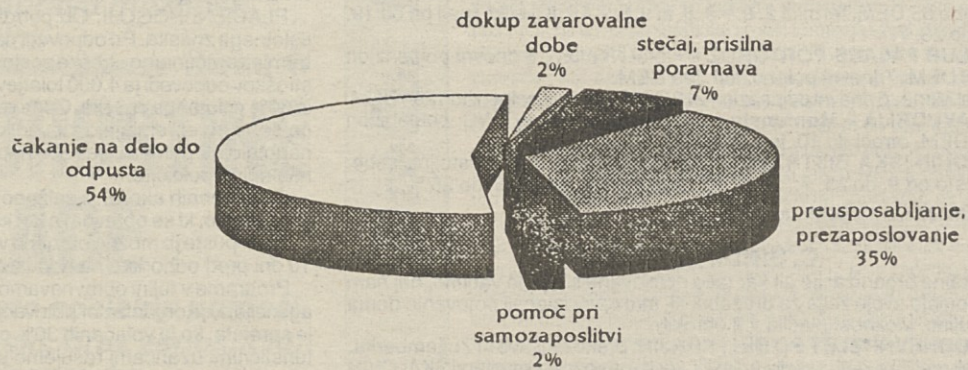
Ponudbo delovne sile sestavljajo priliv diplomantov iz šol, število brezposelnih ob koncu lanskega leta in načrtovano število presežnih delavcev. Letos bo izobraževanje zaključilo več kot 8.500 mladih. Celotna ponudba bo obsegala predvidoma 43.000 oseb, kar je po grobih ocenah približno sedemkrat več, kot bo na voljo delovnih mest. Neusklajenost med ponudbo in povpraševanjem bodo skušali omiliti

z različnimi ukrepi aktivne politike zaposlovanja (različne oblike usposabljanja delavcev, subvencioniranje delovnih mest, pospeševanje samozaposlovanja).

Sicer pa se bo zaposlenost v gospodarstvu in negospodarstvu ljubljanske regije letos zmanjšala. Lani je imelo delo 202.575 delavcev, letos jih bo približno 2.000 manj. V gospodarstvu se bo zaposlenost zmanjšala v industriji in rudarstvu ter v kmetijstvu, povečala pa se bo v vodnem gospodarstvu, gradbeništvu, obrti in osebnih storitvah, v stanovanjski in komunalni dejavnosti, pa tudi na področju finančnih, tehničnih in poslovnih storitev. V negospodarstvu se bo zaposlenost povečala v vseh dejavnostih, najbolj pa na področju javne uprave, skladov, združenj in organizacij.

M. F.

NAČINI RAZREŠEVANJA PRESEŽNIH DELAVCEV V LETU 1996

PREBERITE IN NAROČITE

Založba ČZP Enotnost
Dalmatinova 4, 1000 Ljubljana

V Zbirki priročnikov za sindikalne zaupnike in strokovne službe smo zaradi izjemnega povpraševanja ponatisnili razprodani

(1) **SPLOŠNI PRIROČNIK ZA DELAVSKO SOUPRAVLJANJE**
avtorjev Mata Gostiše in Gregorja Mikliča 6.900,00 SIT

V tej zbirki imamo na zalogi še priročnike:

(2) **SOODLOČANJE, ZAPOSLOVANJE, KOLEKTIVNA POGODBA**
avtorja Heribert Kohl in Zvone Vodovnik 2.400,00 SIT

(3) **DOKUMENTI DRUGEGA KONGRESA ZSSS**
s statutom ZSSS 1.800,00 SIT

(4) **DELNIČARSTVO ZAPOSLENIH NA POTI K EKONOMSKI DEMOKRACIJI**
- mag. Aleksandra Kanjuo Mrčela
TEMELJNI POJMI O GOSPODARSKIH DRUŽBAH
- Nadja Cvek
SODELOVANJE DELAVCEV V ORGANIH DRUŽB
- Gregor Miklič
UREŠNIČEVANJE ZAKONA O SODELOVANJU DELAVCEV PRI UPRAVLJANJU
- Milan Utroša 2.000,00 SIT

Vse štiri priročnike lahko naročite na naslov ČZP Enotnost, Dalmatinova 4, Ljubljana po telefonu (061) 321-255 ali po faksu 311-956.

NAROČILNICA

Pri ČZP Enotnost nepreklicno naročamo izvod(ov) priročnika pod zap. št. (1),

..... izvod(ov) pod zap. št. (2),

..... izvod(ov) pod zap. št. (3) in

..... izvod(ov) pod zap. št. (4).

Naročeno nam pošljite na naslov:

Ulica, poštna št., kraj:

Ime in priimek podpisnika:

Račun bomo plačali v zakonitem roku.

Kot ind. kupec bom plačal po povzetju.

Kraj, datum: žig

Podpis naročnika

